

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

2. Ассман А. Простори спогаду. Форми та трансформації культурної пам'яті / А. Ассман. – К. : Ніка-Центр, 2012. – 440 с.
3. Зерній Ю. Історична пам'ять як об'єкт державної політики / Ю. Зерній // Стратегічні пріоритети. – 2007 – № 1 – с. 71–76.
4. Культура історичної пам'яті: європейський та український досвід / за заг. ред. Ю. Шаповала. – К. : ІПЕНД, 2013.
5. Нарвселиус Е. Аромат пам'яті з присмаком ностальгії: тематичні ресторани в пограниччях Центрально-Східної Європи / Е. Нарвселиус // Україна модерна. Міжнародний інтелектуальний часопис [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uamoderna.com/md/narvseliusthematic-restaurants-cee>
6. Нарвселиус Е. "Зникле" населення й проблеми міської пам'яті в містах Центрально-Східної Європи Нарвселиус // Україна модерна. Міжнародний інтелектуальний часопис [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uamoderna.com/event/narvselius-vanished-people>.
7. Хальбвакс М. Коллективная и историческая память / М. Хальбвакс // Неприкосновенный запас. – 2005. – № 2–3 (40–41). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://magazines.russ.ru/nz/2005/2/ha2.html>.

ЧИННИКИ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИТЯЧОГО ВІДПОЧИНКУ ТА ТУРИЗМУ

Сандул С.О., аспірант

Одеська національна академія харчових технологій

Дитяче дозвілля, відпочинок та туризм починається з невеликих поїздок – дошкільних та шкільних екскурсійних турів, організація яких відповідальніша за будь-який вид туристичної діяльності. Ринок дитячого туризму найбільш представлений у таких країнах як Чехія, Угорщина, Словенія, Італія, Туреччина, Греція, Кіпр, Велика Британія. Попит на дитячий туризм, так само як і пропозиція, носить яскраво виражений сезонний характер і залежить, як правило, від шкільних канікул. Літній період вважається найбільш «високим» сезоном, оскільки саме в цей період попит і пропозиція однаково стабільні. Нажаль вітчизняний внутрішній дитячий туризм не можна характеризувати ані показниками стабільності, ані показниками якості, ані економічною привабливістю для більшості сімей, ані високими показниками безпеки.

Тому обрана тема дослідження актуальна, бо саме системний підхід в організації будь-якого туризму – це синергійність якості, економічної привабливості, безпеки, спрямовує до стабілізації.

Можна виокремити кілька основних видів дитячого туризму в Україні: екскурсійні тури для школярів, спортивні тури (скоріш спортивно-туристські змагання), лінгвістичні тури та відпочинок у лінгвістичних таборах, відпочинок у рекреаційних та оздоровчих таборах.

Виїзний туризм з України більш представлений спортивно-туристськими змаганнями, концертними програмами, лінгвістичними таборами, екскурсійними турами в міжнародні центри відпочинку та рекреації, освітніми турами.

У формуванні сучасного українського дитячого туризму вже існує декілька етапів: зародження дитячого туризму в період Російської та Австро-Угорської імперій, XIX – початок XX ст.; організація дитячих таборів та зон рекреації в радянський період, 20-ті – 80-ті роки XX ст.; занепад дитячих таборів та зон рекреації з 80-х років XX ст. [1].

Витоки дитячого туризму відносяться до кінця XVII ст. й пов'язані зі становленням системи освіти. На першому етапі його зароджування було як комплекс заходів із метою наочного пояснення явищ природи. Вперше значення принципу наочності в системі навчання відображено у "Статуті народних училищ" 1786 року та "Шкільному статуті" 1804 року. Вже на початку XIX ст. сформувалися певні теоретико-методологічні засади розвитку туризму та екскурсій серед учнівської молоді. Це пізнавальні екскурсії, основною метою яких було поглиблення та споглядання теоретичних аспектів вивчення географії в школі. На початку 60-х років XIX ст. окремі вчителі-ентузіасти організовували дальні прогулянки. Їх метою були природничо-наукові екскурсії. Таким чином у кінці XIX ст. серед учнівської молоді склалися два види подорожей та екскурсій: географічні та природознавчі. Метою туризму цього періоду було вивчення географії, геології, ботаніки та інших природничих наук, ознайомлення з культурними та історичними пам'ятками. Школа стає центром розвитку екскурсійного туризму.

Соціально-економічні, політичні та особливо демографічні передумови розвитку економіки нашої країни після Другої світової війни, вдосконалення транспортної системи у другій половині XX ст., перші інформаційні технології у всьому народному господарстві, також у сфері гостинності, підвищення ролі і значущості міжнародних туристичних організацій в розвитку міжнародного співробітництва призвели до споживацького інтересу до дитячого туризму. В цей час був сформовано центральне туристсько-екскурсійне управління. Із 1946 року назване управління приступає до будівництва нових туристських об'єктів, створення екскурсійних установ, організації подорожей: у 1958 році створюється Бюро міжнародного молодіжного туризму "Супутник", у 1959 році в Києві та інших містах України відкриваються його перші місцеві відділення. До кінця 1960-х років у дитячому й юнацькому туризмі виділилися такі основні види діяльності: молодіжні та дитячі табори відпочинку, похідні та краєзнавчі експедиції. Саме у цей час розширюється географія дитячого туризму. Одночасно була закладена основа для розвитку міжнародного молодіжного туризму. В 1970 році відбувається реорганізація структури дитячого туризму: республіканські, краєві й обласні дитячі станції об'єднуються в Центральну дитячу екскурсійно-туристську станцію (ЦДЕТС). Основою дитячих подорожей стають маршрути бойової і трудової слави, відвідання музеїв і театрів, огляд визначних пам'яток, знайомство з досягненнями народного господарства країни. До 1984 року "Супутник" співробітничав з 88 країнами світу. За всесоюзною статистикою за кордон по лінії молодіжних обмінів виїжджало 670 тис. учнів щорічно, отримали розвиток спеціальні рейси "Поїздів Дружби" до Угорщини та Чехословаччини.

На третьому етапі під час здобуття Україною незалежності та здійснення економічних реформ, державна підтримка установ і заходів туристичної сфери була зведена до мінімуму. Сьогодні більш популярним залишається відпочинок дітей у Херсонській, Миколаївській, Одеській областях, на Закарпатті й Полтавщині. Однак тенденція за останні роки по всіх областях негативна. Розглянемо загальноукраїнські показники наявності місць відпочинку (рис.1).

Побудова тренду за статистичними даними Державної служби статистики [2] вказує на середнє щорічне зменшення показника кількості місць відпочинку на 8,3 тис. Якщо у 1990 році їх було 467, то до сьогодні скорочення є більш ніж в 4 рази і склало 112 тис. місць. Тренд, побудований за даними чисельності дітей в Україні теж депресивний (рис.2). Якщо у 1990 році було дітей віком до 15 років 11084 тис. осіб, то тепер 6535 тис. осіб, тобто в 1,7 разів менше. За результатами виявленого співвідношення кількості місць до чисельності дітей біло побудовано тренд (рис.3).

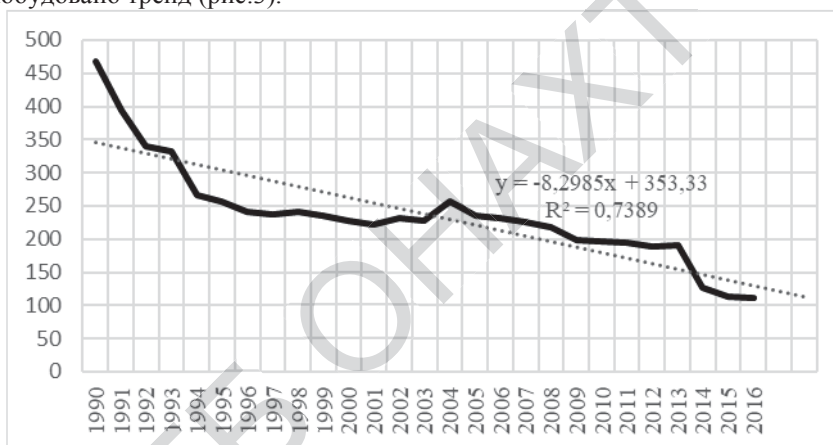

Рис.1 - Кількість місць для дітей у закладах оздоровлення та відпочинку в Україні, тис. місць

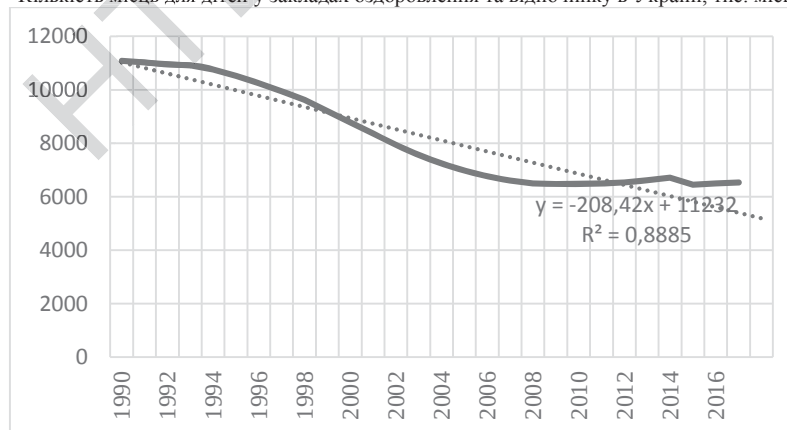

Рис.2 – Чисельність дітей у віці до 15 років в Україні, тис. осіб

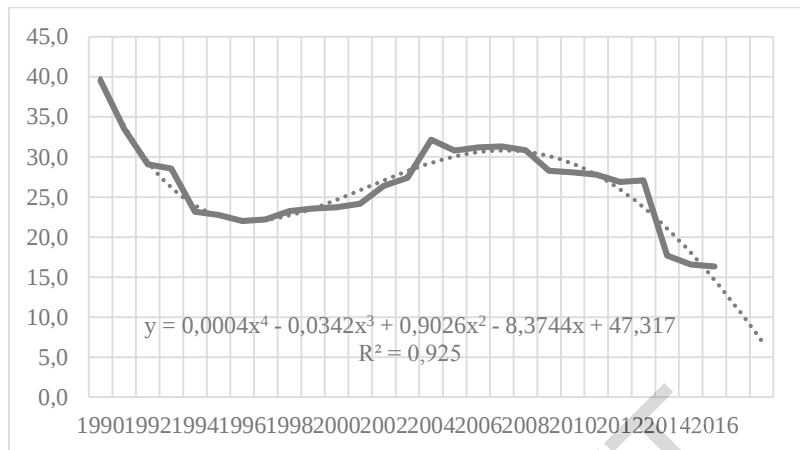

Рис.3 – Кількість місць для дітей у закладах оздоровлення та відпочинку в Україні, місць на 1000 дітей

Якщо у 1990 році на 1000 дітей було 40 місць у закладах оздоровлення та відпочинку, то сьогодні 16. Прогнозні показники вже через рік дають негативний результат зменшення до 8 місць на 1000 дітей.

Тому ми вважаємо за необхідне наукове обґрунтування стратегії розвитку дитячого відпочинку в Україні, бо саме безсистемність у цьому питанні зменшує чисельність населення та посилює демографічну кризу.

Література

1. Федорченко В.К., Дьорова Т.А. Історія туризму в Україні. / В.К. Федорченко, Т.А. Дьорова - К.: Вища школа, 2002. - 195 с.
2. Державна служба статистики України. Туризм – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>

- Шевченко Г. А., Ангелов Г. В.
82. СОВЕСТЬ КАК НРАВСТВЕННАЯ КАТЕГОРИЯ И ЕЕ РОЛЬ В ФОРМИРОВАНИИ СОЦИАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЛИЧНОСТИ 251
Шевченко А. А., Ангелов Г. В.
 83. ВОЗРАСТАНИЕ РОЛИ НРАВСТВЕННЫХ НАЧАЛ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ФАКТОРА В СОВРЕМЕННЫХ ТРУДОВЫХ ОТНОШЕНИЯХ 254
Тодорова С. Н.
 84. ПРИОРИТЕТНІ ВЕКТОРИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ХАРАКТЕРУ В СУЧАСНОМУ СОЦІАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ 258
Черкаський А. В., Петракова Є. Р.
 85. ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ГУМАНИЗАЦИИ УПРАВЛЕНЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ: СОЦИАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ 261
Черняк Г. А., Кириченко И. А., Даниель Рыков
 86. НРАВСТВЕННО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ФОРМИРОВАНИЯ МОЛОДЕЖИ АКТИВНЫХ ПОЗИЦИЙ В ДЕЛЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ 266
Черняк Г. А., Кириченко И. А., Даниель Рыков, Крылов Н. Г., Руммо В. В.
 87. ТЕРОР ЯК СОЦІАЛЬНО-БЕЗВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПРОЯВ СЛАБКОЇ ВЛАДИ 268
Шишко О. Г.
 88. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ 270
Колтунович О. С.
 89. НЕОБХОДИМОСТЬ ИНФРАСТРУКТУРНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ РАЗВИТИЯ РЫНКА ЗЕМЛИ В УКРАИНЕ 272
Криницкая О. А.
 90. ЗОВНІШНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ 274
Фомічова К. Б.
 91. ПРИВАБЛИВІСТЬ БОЛГРАДСЬКОГО РАЙОНУ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ВИННИХ ТУРІВ 278
Кисса М. Р.
 92. ТЕМАТИЧНІ РЕСТОРАЦІЇ ЯК МІСЦЯ ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ 280
Лазука К. Д.
 93. ЧИННИКИ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИТЯЧОГО ВІДПОЧИНКУ ТА ТУРИЗМУ 283
Сандул С. О.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Підписано до друку 03.10.2017. Формат 60х90/16.

Папір офсетний.

Ум.друк.арк. 20,56.

Тираж 1000 екземплярів.

Видавництво «Студія «Печать»
м.Одеса, п-т Адміральський, 38, офіс № 8
www.pechat.od.ua